

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ ΘΟΥΚΥΔΙΔΗ

ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΥΦΟΣ

Η γλώσσα του Θουκυδίδη είναι η λεγόμενη «αρχαία αττική» του 5^{ου} αιώνα.

Γλωσσικές ιδιομορφίες

- Προθέσεις: **ἐς** αντί **εἰς** & **ξύν** αντί **σύν**.
- Αρχαιότερο σύμπλεγμα **σσ** αντί **πτ**.
- Αρχαιότεροι τύποι λέξεων.
- Χρήση γνωστών λέξεων με σπάνια σημασία.
- Το ουδέτερο πληθυντικού (με ή χωρίς άρθρο) ως επίρρημα.
- Το ουδέτερο του επιθέτου στη θέση αφηρημένου ουσιαστικού.
- Ρήματα σύνθετα και με 2 ή και 3 προθέσεις, για να δηλωθούν βραχυλογικά και πυκνά 2 ή περισσότερες επιρρηματικές σχέσεις του υποκειμένου ή του αντικειμένου με την ενέργεια του ρήματος.
- Επισώρευση αιτιολογικών προτάσεων και προσδιορισμών στην προσπάθεια του ιστορικού να διαφωτίσει πλήρως τα αίτια των γεγονότων.
- **Πάρισα**
Μια φράση και η προηγούμενή της έχουν ίσο αριθμό συλλαβών ή αντιστοιχία λέξεων.
- **Ομοιοτέλευτα**
Στο τέλος επάλληλων περιόδων ή προτάσεων τοποθετούνται λέξεις με όμοια κατάληξη.

Χαρακτηριστικά υψηλού λογοτεχνικού ύφους

- Συνεχής χρήση των αντιθέσεων.
- Αφθονία των ετερόπτωτων προσδιορισμών.
- Περίπλοκη σύνταξη.
- Μακρές περίοδοι στο λόγο.
- Εντυπωσιακά ρητορικά σχήματα.

Ο Θουκυδίδης θαυμάστηκε σ' όλες τις εποχές από τους αναγνώστες και τους μελετητές του για την αμεροληψία του στην έκθεση των γεγονότων, για τη δύναμη της γραφής του, για το βάθος του προβληματισμού του.

Μια επιστημονική ιδιοφυΐα, μια μεγάλη ψυχή μορφώθηκε με την λάμψη και τους προβληματισμούς των μεγάλων τραγικών, με την ανανεωμένη ιατρική του Ιπποκράτη, με την αναθεωρητική ορμή και τη ρητορική δεινότητα του κινήματος των σοφιστών. Έδωσε ένα «κτῆμα ἐς αἰεί», που κάθε άνθρωπος και περισσότερο κάθε Έλληνας πρέπει να βρει κάποτε χρόνο να το μελετήσει ολόκληρο.